

2) (om person) a) Få annat utseende, andra egen-skaper; blifva annorlunda beskaffad. *Han har ej ä-t sig i något, sedan jag sist såg honom.* — b) Ombyta beslut, äsigt; ätra sig. *Han har ä-t sig*, är nu af annan tanka, har fattat annat beslut. — *Ändras*, v. dep. Blifva förändrad.

ÄNDRING, f. 2. Handlingen eller verkningen, hvarigenom något ändras. *Ä. af en rock. Göra ä. i en förordning. Söka ä. i en dom.* — *Syn.* Förändring, Omändring, Ombyte, Omvexling, Afvexling, Variation.

ÄNDTARM, m. 2. Den yttersta af tarmarna, hvilken öppnar sig i sätet.

ÄNDTARMFISTEL, -- f'isst'l, m. 2. pl. — *fistlar*. (med.) Fistel i trakten af ändtarmens mynning.

ÄNDTARMSFALL, n. 3. (med.) Ändtarmens framfallande.

ÄNDELIG ell. ÄNDTLIG, a. 2. (föga brukl.) Som är eller skulle vara det sista i en följd (af handlingar, tankar), eller hvarpå intet mer af samma slag följer. *Detta är mitt ä-a beslut. Ä. uppgörelse.*

ÄNDELIGEN ell. ÄNDTLIGEN, adv. a) Efter en lång tid; efter att mycket förutgått. *Ä. kom han. Ä. har han fattat sitt beslut. Ä. är den saken slutad.* — *Syn.* Omsider. — 2) (fam.) Nödvändigt, för all del, framför allt. *Han vill ä. följa mig. Var ä. försigtig. Han måste ä. göra det. Laga ä., att han kommer. Kom ä.* — 3) Slutligen. *Ä. får jag tillägga, att...* — 4) Det måste medgifvas, visserligen, i sanning. *Han är då ä. icke farlig. Ä. kan man väl säga, att...*

ÄNDVÄNDA, v. a. 2. Vända upp och ned på. ÄNDÄ, ä'nddä o. ä'nddä, konj. 1) Likväl, det oaktadt, emellertid, icke desto mindre. *Det är ä. intet annat än vatten. Alla människor fika efter rikedom, och ä. ser man få rika, som äro lyckliga. Vill du ä. försvara sådana orimligheter? Jag vill ä. bjuda till. Om det ä. ville lyckas! Liksom man ej visste det ä. Han nekar ä.* — 2) Se Ännu, 2.

ÄNG, f. 2. (isl. *Anger*; ursprungl. slått vid hafsstranden) Gräsbeväxt fält, som afbergas för höfångst. *Slå en ä. Låta beta en ä. Lägga till ä., igenlägga brukad jord till ängsmark.* — *Ss.* Ängblomster, -sbacke, -sskötsel, -sstycke, -vaktare, -växt.

ÄNGBORST, m. 2. o. 3. Se *Borstgräs*.

ÄNGBULLER, m. 2. pl. Se *Bullerblomster*.

ÄNGD, f. 3. (af isl. *Eignd*, egendom; föräldr., bibl.) Trakt, nejd. [Engd.]

ÄNGDUN, n. 3. Se *Ängsull*.

ÄNGEL, m. fl., se *Engel*, &c.

ÄNGELSK, m. fl., se *Engelsk*, &c.

ÄNGER, ä'ng'r, m. 2. pl. — *ängrar*. Insektslägte af Skalbaggarna. Dermestes.

ÄNGERBAGGE, m. 2. pl. — *baggar*. Se *Bokmal*.

ÄNGGUBBAR, m. 2. pl. Se *Korsört*, bem. 1.

ÄNGHAFRE, m. sing. En art vild hafra, på torra ängar. *Avena pratensis*.

ÄNGKAFLE, m. sing. Grässlaget *Alopecurus pratensis*.

ÄNGKAMPE, m. sing. Grässlaget *Phleum pratense*.

ÄNGKNAPPAR, m. 2. pl. Se *Bullerblomster*.

ÄNGKRASSE, m. sing. Se *Bräsmagräs*.

ÄNGLÄRKA, f. 1. En art af Lärkornas slägte. *Alauda pratensis*.

ÄNGLÖK, se *Ängslök*.

ÄNGNEGLIKA, se *Ängsneqlika*.

ÄNGSBILA, f. 1. Ett redskap, som begagnas vid anläggandet af silängar.

ÄNGSFÖRYNGRING, f. 2. (landtbr.) Ängars betäckning med jord.

ÄNGSGRÖ, m. sing. Foderväxten *Poa pratensis*.

ÄNGSHAGE, m. 2. pl. — *hagar*. Afstängd ängsmark till beteshage.

ÄNGSKNARR, m. 2. Se *Kornknarr*.

ÄNGSKÄRA, f. 1. Örten *Serratula tinctoria*, på skogsängar, med röda blommor.

ÄNGSKÄRA ell. ÄNGSKÄRRA, f. 1. Se *Kornknarr*.

ÄNGSLA, v. a. 1. (af *Ängest*) Göra ängslig. *Denna tanke ä-de honom mycket.* — *Syn.* Se *Bedröfva*. — *Ä. sig*, v. r. ell. *Ä-s*, v. d. Plågas af ängslan. *Ä. sig för ett lapprå.*

ÄNGSLAN, f. sing. indef. Qväljande oro af fruktan för något förestående, obestämdt ondt. — *Syn.* Se *Bedröfvelse*.

ÄNGSLATYR, --ty'r, m. sing. Foderväxten *Lathyrus pratensis*.

ÄNGSLIG, a. 2. 1) Plågad af ängslan. *Jag är ä. för hans framtid. Vara, bli ä. öfver något.* Se *ä. ut.* — *Syn.* Se *Bedröfvad*. — 2) (fam.) a) Rädd. *Han är inte ä. af sig.* — b) Tråkig. *Det är en allt för ä. människa.* — c) (om sak) Sorglig, otreflig. *Ä. nyhet. Ä. ton. Ä-t väder.* — *Syn.* Se *Bedröflig*.

ÄNGSLIGHET, f. 3. Se *Ängslan*.

ÄNGSLIGT, adv. På ett ängsligt sätt, med ängslan.

ÄNGSLUND, m. 3. Lund i en äng.

ÄNGSLYCKA, f. 1. Litet inhägnadt åkerland i en äng.

ÄNGSLÄRKA, se *Änglärka*.

ÄNSLÖK, m. 2. Se *Hundlök*.

ÄNGSMARK, f. 3. Gräsbeväxt, såsom äng begagnad mark.

ÄNGSNEGLIKA, ä'nggsnä'jlicka, f. 1. Örten *Dianthus deltoides*, på torra ängar, med röda, små, ganska vackra blommor.

ÄNGSNÄRPA, f. 1. Se *Kornknarr*.

ÄNGSPADE, m. 2. pl. — *spadar*. Ett redskap, som begagnas vid anläggandet af silängar.

ÄNGSRAKA, f. 1. Ett redskap, som brukas vid anläggning af silängar.

ÄNGSRÖDJNING, f. 2. Bortrödning af buskar o. d. i en äng.

ÄNGSSKYFFEL, m. 2. pl. — *skufflar*. Ett redskap, som begagnas vid anläggandet af silängar.

ÄNGSSKÄRA, ÄNGSSNÄRPA, se *Ängskära, Ängsnärpa*.

ÄNGSULL, f. sing. Kärrväxt med ax, hvilkas hår likna ull. *Eriophorum polystachium*. Kallas äfv. Ängdun, Hardun, Madun, Hvithufvud.

ÄNGSVATTNING, f. 2. Ängars förbättring genom vattenledning.

ÄNGSVINGEL, m. sing. Grässlaget *Festuca elatior*.

ÄNGSYRA, f. 1. Örten *Rumex acetosa* med rödbruna blomvippor.

ÄNGULL, se *Ängsull*.

ÄNGVALL, m. 2. Se *Ängsmark*.

ÄNGVÄDD, m. 2. Örten *Scabiosa succisa*, i ängar, med blå, stundom hvita blommor.

ÄNKA, ÄNKLING, m. fl., se *Enka, Enkling*, &c.

ÄNNE, n. 4. (isl. *Enni*; gam.) Panna.